

Το "κοινωνικό" φαινόμενο του χουλιγκανισμού

του Αυγουστίνου Πανταζίδη

Με αφορμή τα όσα συνέβησαν πριν και κατά τη διάρκεια του αγώνα στο γήπεδο της Λεωφόρου, καθώς και τις "μάχες" των μεγαλοπαραγόντων του ελληνικού ποδοσφαίρου θυμίζοντας μία μεσαιωνική αν όχι πρωτόγονη "επίλυση" διαφορών, η ελληνική πολιτεία με εισήγηση του υφυπουργού Σταύρου Κοντονή αποφάσισε να βάλει "λουκέτο" στο ελληνικό πρωτάθλημα, έστω και για μια αγωνιστική. Κι αυτό γιατί δεν υπάρχει η νομοθετική θωράκιση της Πολιτείας για να πάρει αυστηρότερα μέτρα αυτήν την στιγμή.

Το πρώτο που εξήγγειλε ο αρμόδιος υφυπουργός είναι η αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου, προκειμένου η κυβέρνηση να μπορεί να παρεμβαίνει δραστικά μετά από γεγονότα όπως αυτά της Λεωφόρου, χωρίς να παρανομεί η ίδια.

Με μία αριστερή ματιά τα συγκεκριμένα φαινόμενα οφείλουμε να τα εξετάσουμε βαθύτερα, να δούμε που οφείλονται τα φαινόμενα βίας στα γήπεδα, ο χουλιγκανισμός και το μίσος που τρέφουν μεταξύ τους οι οπαδοί, καθώς και τα μεγάλα συμφέροντα που κρύβονται πίσω από τις συμπεριφορές των "βασιλιάδων" του ελληνικού ποδοσφαίρου.

Το ζήτημα του χουλιγκανισμού είναι ένα αμιγώς κοινωνικό πρόβλημα. Οι πράξεις χουλιγκανισμού, η υβριστική συμπεριφορά σε γήπεδα, κατά τη διάρκεια αγώνων - πολλές φορές με ρατσιστική διάθεση - το άναμα πυρσών, φωτοβολίδων, οι κακόβουλες ζημιές σε περιουσία, η παράνομη είσοδος οπαδών στον αγωνιστικό χώρο (συνήθως με βίαιες διαθέσεις), οι ομαδικές συγκρούσεις οπαδών διαφορετικών ομάδων εντός και εκτός των γηπέδων και οι αναίτιες συγκρούσεις οπαδών με την Αστυνομία, είναι συμπεριφορές που συνδέουν το «παζλ» μιας αρρωστημένης κατάστασης.

Ο χουλιγκανισμός των γηπέδων ναι με έχει να κάνει με τον αθλητισμό και ειδικά με το ποδόσφαιρο, αλλά είναι ένα αμιγώς κοινωνικό πρόβλημα.

Τα αίτια του είναι η οικονομική κρίση και ανασφάλεια των νέων, η επιρροή της οικογένειας, του σχολείου και της πολιτείας, η κατανάλωση αλκοόλ και ναρκωτικών πριν, κατά, μετά τους αγώνες, η διεφθαρμένη δίκαιη, ο φανατισμός των αντίπαλων οπαδών, η αδυναμία παραδοχής της ήττας ("δεν μάθαμε να χάνουμε"), η αναγνώριση μόνο των δικαιωμάτων και όχι των υποχρεώσεων, η έλλειψη αυτοσεβασμού και αλληλοσεβασμού.

Η επαναστατική τάση των νέων στην εφηβεία και η ανάγκη να ενταχθούν σε ένα οργανωμένο σύνολο ανθρώπων με ταυτόσημα ιδεολογικά χαρακτηριστικά αποτελούν τη ψευδαίσθηση της συμμετοχής σε κάτι οραματικό μαζί με άλλους "ομοϊδεάτες" συνανθρώπους τους. Το όραμα ότι υπηρετούν ένα κοινό στόχο και πολεμούν έναν κοινό "εχθρό" οδηγεί σε ένα ξέσπασμα βίας, που εκφεύγει από τις βασικές αρχές του αθλητισμού όπως είναι το ευ αγωνίζεσθαι και η ευγενής άμιλλα.

Τα παιδιά αυτά προέρχονται κατά βάση από λαϊκά στρώματα, αυτά που έχει πλήξει περισσότερο η κρίση και η πολιτική των μνημονίων.

Καταπολεμώντας την βία στα γήπεδα δεν «χαρίζεις» κάποια απ' αυτά τα παιδιά στο περιθώριο της κοινωνίας για το υπόλοιπο της ζωής τους.

Καταπολεμώντας τη βία στα γήπεδα, βάζεις φρένο στα σχέδια των μεγαλοπαραγόντων του ποδοσφαίρου που τόσα χρόνια εκφυλίζουν και υποβαθμίζουν τον ελληνικό αθλητισμό για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα τους.